

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 4 kwietnia 2017 r.****w sprawie wspólnych specyfikacji dla wykonywania niektórych opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji****(EBC/2017/10)****(2017/C 120/02)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 5 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Bank Centralny (EBC) odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM). Sprawuje on nadzór nad funkcjonowaniem systemu w celu zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru oraz spójności rezultatów w zakresie nadzoru wśród uczestniczących państw członkowskich.
- (2) EBC zapewnia spójne stosowanie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 i rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17)⁽²⁾.
- (3) Jako właściwy organ zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 EBC w stosunku do instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne skorzystał w szeregu przypadków z opcji i swobód uznania przewidzianych w rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 (EBC/2016/4)⁽³⁾. Ponadto, w swoim przewodniku z listopada 2016 r. w sprawie opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (zwanym dalej „Przewodnikiem EBC”), EBC określił wspólny zestaw specyfikacji dla wykonywania w poszczególnych przypadkach innych określonych opcji po przeprowadzeniu indywidualnej oceny wniosków instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, jak również zgodnie z częścią IV oraz art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014.
- (4) W celu wzmocnienia wspólnego podejścia nadzorczego właściwych organów krajowych przy ocenie indywidualnego wykonywania opcji i swobód uznania EBC może przyjąć, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, zalecenie w sprawie specyfikacji stosowanych przy ocenie wniosków mniej istotnych instytucji.
- (5) Konieczny jest wspólny zestaw specyfikacji dla indywidualnego wykonywania opcji i swobód uznania – z jednej strony, w celu wspierania spójności, efektywności i przejrzystości w nadzorze nad mniej istotnymi instytucjami w ramach SSM oraz, z drugiej strony, w celu wzmocnienia, gdy jest to konieczne, równego traktowania istotnych i mniej istotnych instytucji, jak również równych szans dla wszystkich instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich. Jednocześnie należy wziąć pod uwagę zasadę proporcjonalności i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań nadzorowanych instytucji kredytowych.
- (6) W tym celu EBC zidentyfikował określone opcje i swobody uznania spośród zamieszczonych w Przewodniku EBC, które będą właściwe, aby je wykonywać w identyczny sposób w stosunku do istotnych instytucji i mniej istotnych instytucji. EBC zidentyfikował następnie inne opcje i swobody uznania, do których należą dwie opcje i swobody uznania o charakterze ogólnym, o którym mowa w art. 380 i art. 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w odniesieniu do wykonywania których zaleca specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji.
- (7) W odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących nadzoru skonsolidowanego oraz zwolnień w zakresie wymogów ostrożnościowych, zgodnie z zaleceniami zamieszczonymi w rozdziale 1 sekcji II Przewodnika EBC, należy zachęcać właściwe organy krajowe do przyjęcia ostrożnego podejścia w razie przyznawania zwolnienia na zasadzie indywidualnej. W odniesieniu do zwolnień od wymogów dotyczących płynności na szczeblu transgranicznym EBC zaleca specjalne podejście dla mniej istotnych instytucji, mając na uwadze, że nie wszystkie specyfikacje dla oceny wniosków zawarte w Przewodniku EBC są właściwe dla tych instytucji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (EBC/2016/4) (Dz.U. L 78 z 24.3.2016, s. 60).

- (8) Należy stosować spójne i ostrożne podejście w ramach SSM w odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących funduszy własnych i wymogów kapitałowych, o których mowa w rozdziale 2 i 3 sekcji II Przewodnika EBC, mając na uwadze, że takie decyzje nadzorcze mają wpływ na kwotę dostępnych środków własnych i ich jakość. To samo stosuje się do instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i Tier II lub udziałów mniejszościowych, które mogą zostać włączone pod pewnymi warunkami do uznanych funduszy własnych. Co więcej, w celu zapewnienia równych warunków działania, należy jednolicie stosować metodę standardową, metodę wewnętrznych ratingów, metodę wewnętrznych modeli (stosowaną dla ryzyka operacyjnego) oraz metodę wewnętrznych modeli (stosowaną dla ryzyka kredytowego, rynkowego i operacyjnego) dla obliczania obowiązków w zakresie funduszy własnych w stosunku do wszystkich instytucji kredytowych w ramach SSM. W związku z tym należy oprzeć ocenę zgodności z wymogami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾ pozwalającymi na stosowanie wagi ryzyka zero procent dla obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych dla ekspozycji wewnątrz grupy na wspólnym zestawie specyfikacji. EBC zidentyfikował jednak kilka opcji i swobód uznania dotyczących funduszy własnych i wymogów kapitałowych, w przypadku których konieczne jest specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji.
- (9) Dla opcji i swobód uznania dotyczących instytucji, które weszły do instytucjonalnego systemu ochrony, zaleca się korzystanie ze wspólnego zestawu specyfikacji dla oceny wniosków o przyznanie zwolnienia w zakresie wymogów ostrożnościowych, o których mowa w rozdziale 4 sekcji II Przewodnika EBC, w celu osiągnięcia spójności nadzoru, mając na uwadze, że instytucjonalny systemom ochrony zwykle obejmuje istotne i mniej istotne instytucje. W odniesieniu do udziałów kapitałowych w instytucjach, które są objęte instytucjonalnymi systemami ochrony zgodnie z art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zaleca się jednak specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji w celu ograniczenia w maksymalnym stopniu obciążeń administracyjnych tych instytucji.
- (10) W celu wspierania ostrożnego traktowania dużych ekspozycji dla wszystkich instytucji kredytowych w ramach SSM, aby adekwatnie zarządzać i ograniczać ryzyka koncentracji, w odniesieniu do zgodności z wymogami dotyczącymi dużych ekspozycji podejście określone w rozdziale 5 sekcji II Przewodnika EBC w stosunku do istotnych instytucji powinno znaleźć zastosowanie także wobec mniej istotnych instytucji.
- (11) EBC zaleca spójne i ostrożne podejście w odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących wymogów dotyczących płynności, o których mowa w rozdziale 6 sekcji II Przewodnika EBC, ponieważ te opcje i swobody uznania mają wpływ na obliczenie wymogów pokrycia wpływów netto, np. poprzez określenie sposobu traktowania poszczególnych wpływów i wypływów. W odniesieniu do stóp wpływów dla produktów związanych z pozabilansowym finansowaniem handlu właściwe organy krajowe mogą stosować stopę wpływu na poziomie niższym niż 5 %, jeżeli mająca zastosowanie stopa wpływów została skalibrowana na podstawie dowodów statystycznych.
- (12) W celu zapewnienia równych zasad działania, w odniesieniu do stosowania zwolnienia dla instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym, o których mowa w art. 21 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽²⁾, zaleca się podejście, o którym mowa w rozdziale 8 sekcji II Przewodnika EBC w stosunku do mniej istotnych instytucji.
- (13) W odniesieniu do opcji i swobód uznania dotyczących zasad zarządzania i nadzoru ostrożnościowego zaleca się ostrożne i spójne podejście, o którym mowa w rozdziale 11 sekcji II Przewodnika EBC, w celu promowania stosowania właściwych wymogów dotyczących zarządzania wobec wszystkich instytucji kredytowych. Uznaje się jednak za właściwe, w kontekście zasady proporcjonalności, specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji w odniesieniu do połączenia komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu.
- (14) Ponadto zalecenie obejmuje opcje i swobody uznania dotyczące współpracy pomiędzy organami, ponieważ należy zapewnić sprawną współpracę w ramach SSM.
- (15) W odniesieniu do porozumień dwustronnych w sprawie nadzoru nad instytucjami kredytowymi w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 115 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, koniecznym jest specjalne podejście w stosunku do mniej istotnych instytucji, ponieważ opcja ta jest dostępna dla właściwego organu, który jest odpowiedzialny za udzielanie zezwoleń na wykonywanie działalności. Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, EBC jest wyłącznie właściwy w ramach SSM do udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności przez instytucje kredytowe oraz do cofania takich zezwoleń i z tego względu powinien zostać zaangażowany w proces zawierania porozumień dwustronnych w sprawie nadzoru nad instytucjami kredytowymi w nieuczestniczących państwach członkowskich,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

CZĘŚĆ PIERWSZA
PRZEPISY OGÓLNE

I.

1. **Przedmiot i zakres**

Niniejsze zalecenie ustanawia zasady wykonywania przez właściwe organy krajowe niektórych opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii w stosunku do mniej istotnych instytucji.

2. **Definicje**

Dla celów niniejszego zalecenia stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013, rozporządzeniu (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17), rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dyrektywie 2013/36/UE i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/61⁽¹⁾.

CZĘŚĆ DRUGA

**OPCJE I SWOBODY UZNANIA, DLA KTÓRYCH ZALECA SIĘ SZCZEGÓLNE PODEJŚCIE WOBEC MNIEJ
ISTOTNYCH INSTYTUCJI**

II.

Zwolnienia w zakresie wymogów ostrożnościowych

1. **Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia od wymogów dotyczących płynności na szczeblu transgranicznym**

Podczas rozpatrywania wniosków o zwolnienie od wymogów dotyczących płynności na szczeblu transgranicznym właściwe organy krajowe powinny oceniać zgodność z wszystkimi warunkami określonymi w art. 8 ust.1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, stosując specyfikacje dotyczące oceny przewidziane w sekcji II, rozdziale 1 pkt 4 Przewodnika EBC, z wyjątkiem specyfikacji dotyczących art. 8 ust. 3 lit. b).

III.

Wymogi kapitałowe

1. **Artykuł 129 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: ekspozycje w postaci obligacji zabezpieczonych**

W odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych właściwe organy krajowe powinny koordynować działania z EBC, uwzględniając ocenę problemów w zakresie znaczących potencjalnych koncentracji w danym uczestniczącym państwie członkowskim przed podjęciem decyzji o częściowym odstąpieniu od stosowania art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dopuszczeniu stopnia 2. jakości kredytowej w odniesieniu do maksymalnie 10 % całkowitej wartości ekspozycji dotyczącej kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych instytucji emitującej.

2. **Artykuł 311 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: sposób traktowania ekspozycji wobec kontrahentów centralnych**

2.1. Właściwe organy krajowe powinny pozwolić instytucji kredytowej na stosowanie sposobu traktowania określonego w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do swoich ekspozycji z tytułu transakcji oraz wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wobec kontrahenta centralnego, jeżeli ten kontrahent centralny poinformował instytucję kredytową o zaprzestaniu obliczania K_{CCP} (hipotetycznego kapitału) zgodnie z art. 311 ust.1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2.2. Dla celów ust. 2.1. podczas oceny zasadności przyczyn, ze względu na które kontrahent centralny zaprzestał obliczania K_{CCP} (hipotetycznego kapitału), właściwe organy krajowe powinny stosować wnioski przyjęte przez EBC w odniesieniu do tego samego kontrahenta centralnego przy swojej weryfikacji przyczyn.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

3. **Artykuł 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienie w przypadku awarii systemu**

- 3.1. W przypadku całkowitej awarii systemu w rozumieniu art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, potwierdzonej w opublikowanym przez EBC komunikacie, do czasu opublikowania przez EBC komunikatu o usunięciu opisanej w nim awarii, EBC powinien oceniać tę awarię i właściwe organy krajowe powinny stosować wnioski z oceny przeprowadzonej przez EBC oraz korzystać z opcji, o której mowa w art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W takich przypadkach:
 - a) instytucje kredytowe nie podlegają obowiązkom w zakresie funduszy własnych określonym w art. 378 i 379 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) nierozliczenie przez kontrahenta transakcji nie jest uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego.
- 3.2. Jeżeli właściwy organ krajowy planuje opublikowanie komunikatu potwierdzającego całkowitą awarię systemu w rozumieniu art. 380 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinien skoordynować to z EBC przed opublikowaniem takiego komunikatu.

IV.

Instytucjonalne systemy ochrony

1. **Artykuł 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: odliczenia udziałów kapitałowych w instytucjach, które podlegają instytucjonalnym systemom ochrony**

- 1.1. W razie wpływania wniosków o zezwolenie na nieodliczanie udziałów kapitałowych w instrumentach funduszy własnych, właściwe organy krajowe powinny korzystać ze specyfikacji określonych w sekcji II, rozdziale 4 pkt 4 Przewodnika EBC dla oceny, czy zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- 1.2. Właściwy organ krajowy może zezwolić instytucjonalnemu systemowi ochrony na złożenie wniosku o zezwolenie zgodnie z art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w imieniu wszystkich mniej istotnych instytucji, które są członkami systemu. W takim przypadku właściwy organ krajowy może wydać decyzję o udzieleniu zezwolenia zgodnie z art. 49 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która znajdzie zastosowanie do wszystkich mniej istotnych instytucji wyszczególnionych we wniosku.

V.

Płynność

1. **Artykuł 420 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wpływy płynności**

- 1.1. Zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2016/445, właściwe organy krajowe powinny określić wskaźnik wpływu płynności w wysokości 5 % dla pozycji związanymi z pozabilansowym finansowaniem handlu, o których mowa w art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w jego załączniku I, który będzie stosowany przez instytucje kredytowe przy szacowaniu wpływów płynności. Właściwy organ krajowy powinien wymagać od instytucji kredytowej, aby przekazywała mu informacje o odpowiednich wpływach zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 680/2014⁽¹⁾.
- 1.2. W drodze odstępstwa od postanowień ust. 1.1 właściwy organ krajowy może określić wskaźnik wpływu na poziomie niższym niż 5 % na podstawie dowodów statystycznych dla mniej istotnych instytucji mających siedzibę w danym państwie członkowskim.

VI.

Nadzór ostrożnościowy

1. **Artykuł 76 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE: połączenie komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu**

- 1.1. W odniesieniu do mniej istotnych instytucji (w tym instytucji kredytowych będących spółkami zależnymi grupy), które nie są uznawane za istotne w rozumieniu art. 76 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE, właściwe organy krajowe powinny wykonywać opcję zezwalającą na połączenie komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu.
- 1.2. Właściwe organy krajowe przeprowadzają ocenę istotności w rozumieniu art. 76 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE w zakresie wielkości, struktury organizacyjnej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności instytucji kredytowej zgodnie ze specyfikacjami oceny przewidzianymi w sekcji II, rozdziale 11 pkt 3 Przewodnika EBC.
- 1.3. Jeżeli prawo krajowe wdrażające dyrektywę 2013/36/UE przewiduje już kryteria, inne niż specyfikacje określone w sekcji II, rozdziale 11 pkt 3 Przewodnika EBC, właściwy organ krajowy stosuje kryteria określone w prawie krajowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

2. **Artykuł 115 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE: porozumienie dwustronne w sprawie nadzoru nad instytucjami kredytowymi w nieuczestniczących państwach członkowskich**

2.1. Biorąc pod uwagę kompetencje EBC do wydawania pierwotnego zezwolenia dla instytucji kredytowych w ramach SSM oraz kompetencje właściwych organów krajowych do nadzoru ostrożnościowego nad mniej istotnymi instytucjami, właściwe organy krajowe powinny powiadamiać o zamiarze przekazania swoich kompetencji w zakresie bezpośredniego nadzoru nad mniej istotną instytucją właściwemu organowi, który wydał zezwolenie na prowadzenie działalności przez jednostkę dominującą mniej istotnej instytucji i który sprawuje nad nią nadzór, lub o zamiarze przejścia obowiązków nadzorczych nad instytucją kredytową będącą jednostką zależną działającą na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim. EBC, jako właściwy organ odpowiedzialny za udzielanie instytucjom kredytowym zezwolenia na prowadzenie działalności, współpracuje z odpowiednim właściwym organem krajowym w celu zawarcia porozumienia dwustronnego regulującego przekazanie lub przejście obowiązków nadzorczych w imieniu właściwego organu krajowego odpowiedzialnego za bieżący nadzór nad jednostką dominującą lub zależną w uczestniczących państwach członkowskich.

2.2. Ustęp 2.1 stosuje się w następujących sytuacjach:

- a) właściwy organ krajowy rozważy przekazanie obowiązków nadzorczych w zakresie bezpośredniego nadzoru nad mniej istotną instytucją właściwemu organowi krajowemu, który udzielił jednostce dominującej zezwolenia na prowadzenie działalności i sprawuje nad nią nadzór; oraz
- b) właściwy organ krajowy, jako podmiot sprawujący bezpośredni nadzór nad jednostką dominującą, która jest instytucją kredytową, ma zamiar przejścia obowiązków nadzorczych nad instytucją kredytową będącą jednostką zależną działającą na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim albo przejście takich obowiązków zostało mu powierzone.

CZĘŚĆ TRZECIA

OPCJE I SWOBODY UZNANIA WYKONYWANE W POSZCZEGÓLNYCH PRZYPADKACH, DLA KTÓRYCH POWINNO SIĘ STOSOWAĆ WSPÓLNE PODEJŚCIE W STOSUNKU DO WSZYSTKICH INSTYTUCJI KREDYTOWYCH

VII.

Opcje i swobody uznania wykonywane w poszczególnych przypadkach, dla których powinno się stosować wspólne podejście w stosunku do istotnych, jak i mniej istotnych instytucji zostały określone w załączniku. Właściwe organy krajowe powinny wykonywać te opcje i swobody uznania w stosunku do mniej istotnych instytucji zgodnie z tabelą referencyjną określoną w załączniku.

CZĘŚĆ CZWARTA

POSTANOWIENIE KOŃCOWE

VIII.

Postanowienie końcowe

Niniejsze zalecenie jest skierowane do właściwych organów krajowych uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 4 kwietnia 2017 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Podstawa prawna opcji lub swobód uznania	Zalecane podejście: spójność z polityką w zakresie opcji i swobód uznania dla istotnych instytucji
--	--

Nadzór skonsolidowany i zwolnienia w zakresie wymogów ostrożnościowych

Art. 7 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia od wymogów kapitałowych	Sekcja II, rozdział 1 pkt 3 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia od wymogów dotyczących płynności	Sekcja II, rozdział 1 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: metoda konsolidacji indywidualnej	Sekcja II, rozdział 1 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienia dotyczące instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym	Sekcja II, rozdział 1 pkt 6 Przewodnika EBC
Art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wycena aktywów i pozycji pozabilansowych – stosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej na potrzeby ostrożnościowe.	Sekcja II, rozdział 1 pkt 8 Przewodnika EBC

Fundusze własne

Art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: odliczenia udziałów kapitałowych w zakładach ubezpieczeń	Sekcja II, rozdział 2 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 49 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: odliczenia udziałów kapitałowych w podmiotach sektora finansowego	Sekcja II, rozdział 2 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 78 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013: redukcja funduszy własnych – wymagany margines nadwyżki kapitału	Sekcja II, rozdział 2 pkt 6 Przewodnika EBC
Art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: redukcja funduszy własnych – towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	Sekcja II, rozdział 2 pkt 7 Przewodnika EBC
Art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienie dla instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i Tier II emitowanych przez jednostkę specjalnego przeznaczenia	Sekcja II, rozdział 2 pkt 9 Przewodnika EBC
Art. 83 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: udziały mniejszości uwzględnione w skonsolidowanym kapitale podstawowym Tier I	Sekcja II, rozdział 2 pkt 10 Przewodnika EBC

Wymogi kapitałowe

Art. 113 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem – ekspozycje wewnątrz grupy	Sekcja II, rozdział 3 pkt 3 Przewodnika EBC
Art. 162 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: termin zapadalności ekspozycji	Sekcja II, rozdział 3 pkt 5 Przewodnika EBC

Podstawa prawna opcji lub swobód uznania	Zalecane podejście: spójność z polityką w zakresie opcji i swobód uznania dla istotnych instytucji
Art. 225 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: własne szacunki korekt z tytułu zmienności	Sekcja II, rozdział 3 pkt 7 Przewodnika EBC
Art. 243 ust. 2 i art. 244 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013: przeniesienie istotnej części ryzyka	Sekcja II, rozdział 3 pkt 8 Przewodnika EBC
Art. 283 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wdrażanie metody wewnętrznych modeli	Sekcja II, rozdział 3 pkt 9 Przewodnika EBC
Art. 284 ust. 4 i 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: obliczanie wartości ekspozycji dla ryzyka kredytowego kontrahenta	Sekcja II, rozdział 3 pkt 10 Przewodnika EBC
Art. 311 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: ryzyko rynkowe (ekspozycje wobec kontrahentów centralnych)	Sekcja II, rozdział 3 pkt 11 Przewodnika EBC
Art. 366 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: obliczanie miary wartości zagrożonej	Sekcja II, rozdział 3 pkt 12 Przewodnika EBC

Institutionalne systemy ochrony

Art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zwolnienie od wymogów dotyczących płynności dla członków instytucjonalnych systemów ochrony	Sekcja II, rozdział 4 pkt 3 Przewodnika EBC
--	---

Duże ekspozycje

Art. 396 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: zgodność z wymogami dotyczącymi dużych ekspozycji	Sekcja II, rozdział 5 pkt 3 Przewodnika EBC
--	---

Płynność

Art. 422 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 29 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wpływy płynności wewnątrz grupy	Sekcja II, rozdział 6 pkt 11 Przewodnika EBC
Art. 425 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 34 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wpływy płynności wewnątrz grupy	Sekcja II, rozdział 6 pkt 15 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: dywersyfikacja zasobów płynnych aktywów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 3 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: zarządzanie płynnymi aktywami	Sekcja II, rozdział 6 pkt 6 Przewodnika EBC
Art. 8 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: niedopasowania walutowe	Sekcja II, rozdział 6 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 10 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: redukcje wartości zabezpieczonych obligacji charakteryzujących się wyjątkową jakością	Sekcja II, rozdział 6 pkt 7 Przewodnika EBC

Podstawa prawna opcji lub swobód uznania	Zalecane podejście: spójność z polityką w zakresie opcji i swobód uznania dla istotnych instytucji
Art. 24 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: mnożnik depozytów detalicznych podlegających systemowi gwarantowania depozytów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 8 Przewodnika EBC
Art. 25 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wyższe stopy wypływu	Sekcja II, rozdział 6 pkt 9 Przewodnika EBC
Art. 26 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wypływy z tytułu współzależnych wpływów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 10 Przewodnika EBC
Art. 30 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wypływy z tytułu dodatkowego zabezpieczenia będące skutkiem obniżenia oceny	Sekcja II, rozdział 6 pkt 12 Przewodnika EBC
Art. 33 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: ograniczenie wpływów	Sekcja II, rozdział 6 pkt 13 Przewodnika EBC
Art. 33 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: specjalistyczne instytucje kredytowe	Sekcja II, rozdział 6 pkt 14 Przewodnika EBC

Dźwignia finansowa

Art. 429 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wyłączenia ekspozycji wewnątrz grupy z obliczania wskaźnika dźwigni	Sekcja II, rozdział 7 pkt 3 Przewodnika EBC
--	---

Ogólne warunki podejmowania działalności przez instytucje kredytowe

Art. 21 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE: zwolnienie dotyczące instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym	Sekcja II, rozdział 9 pkt 1 Przewodnika EBC
--	---

Zasady zarządzania i nadzór ostrożnościowy

Art. 88 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE: łączenie funkcji przewodniczącego i prezesa zarządu	Sekcja II, rozdział 11 pkt 4 Przewodnika EBC
Art. 91 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE: dodatkowa funkcja dyrektora niewykonawczego	Sekcja II, rozdział 11 pkt 5 Przewodnika EBC
Art. 108 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE: proces oceny adekwatności kapitału wewnętrznego instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym	Sekcja II, rozdział 11 pkt 7 Przewodnika EBC
Art. 111 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE: nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi oraz finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z częścią grupy w nieuczestniczących państwach członkowskich	Sekcja II, rozdział 11 pkt 8 Przewodnika EBC
Art. 117 i art. 118 dyrektywy 2013/36/UE: obowiązki w zakresie współpracy	Sekcja II, rozdział 11 pkt 10 Przewodnika EBC
Art. 142 dyrektywy 2013/36/UE: plan ochrony kapitału	Sekcja II, rozdział 11 pkt 13 Przewodnika EBC